

Duminică 17 octombrie 2010

Ev. Luca 8, 5-15 : Pilda semănătorului

5. Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă drum și a fost călcată cu picioarele și păsările cerului au mâncat-o.
6. Și alta a căzut pe piatră și, răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală.
7. Și alta a căzut între spinii, și spinii, crescând cu ea, au înăbușit-o.
8. Și alta a căzut pe pământul cel bun și, crescând, a făcut rod însutit. Acestea zicând, striga : Cine are urechi de auzit să audă!
9. Și ucenicii Lui Îl întrebau : Ce înseamnă pilda aceasta?
10. El a zis : Vouă vă este dat să cunoașteți tainele Impărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți, în pilde, ca, văzând, să nu vadă și, auzind, să nu înțeleagă.
11. Iar pilda aceasta înseamnă : Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.
12. Iar cea de lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască.
13. Iar cea de pe piatră sunt aceia care, auzind cuvântul, îl primesc cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred până la o vreme, iar la vreme de încercare se leapădă.
14. Cea căzută între spinii sunt cei ce aud cuvântul, dar umblând cu grijile și cu bogăția și cu plăcerile vieții, se înăbușă și nu rodesc.
15. Iar cea de pe pământ bun sunt cei ce cu inima curată și bună aud cuvântul, îl păstrează și rodesc întru răbdare.

Ev. Ioan 17, 1-13 : Rugaciunea lui Iisus

1. Acestea a vorbit Iisus și, ridicând ochii Săi la cer, a zis : Parinte : a venit ceasul! Preaslavește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preaslavească,
2. Precum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea viața veșnică tuturor acelor pe care Tu i-ai dat Lui.

3. Si aceasta este viata vesnica : Sa Te cunoasca pe Tine, singurul Dumnezeu adevarat, si pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis.
4. Eu te-am preaslavit pe Tine pe pamant; lucrul pe care Mi l-ai dat sa-l fac, l-am savarsit.
5. Si acum, preaslaveste-Ma Tu, Parinte, la Tine insuti, cu slava pe care am avut-o la Tine mai inainte de a fi lumea.
6. Aratat-am numele Tau oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tai erau si Mie Mi i-ai dat si cuvantul Tau l-au pazit.
7. Acum au cunoscut ca toate cate Mi-ai dat sunt de la Tine;
8. Pentru ca cuvintele pe care Mi le-ai dat le-am dat lor, iar ei le-au primit, si au cunoscut cu adevarat ca de la Tine am iesit, si au crezut ca Tu M-ai trimis.
9. Eu pentru acestia Ma rog; nu pentru lume Ma rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, ca ai Tai sunt.
10. Si toate ale Mele sunt ale Tale si ale Tale sunt ale Mele si M-am preaslavit intru ei.
11. Si Eu nu mai sunt in lume, iar ei in lume sunt, si Eu vin la Tine. Parinte Sfinte, pazeste-i in numele Tau, in care Mi i-ai dat, ca sa fie una precum suntem si Noi.
12. Cand eram cu ei in lume, Eu ii pazeam in numele Tau pe cei ce Mi i-ai dat; si i-am pazit si n-a pierit nici unul dintre ei, decat fiul pierzarii, ca sa se implineasca Scriptura.
13. Iar acum vin la Tine si acestea le graiesc in lume, ca sa fie deplina bucuria Mea in ei.

Cele doua graunte

Intr-o zi, un taran iese pe ogor, la semanat. Un graunte, ramas pe varful unui bulgare de pamant, a inceput sa se laude catre altul, aflat adanc sub brazda:

- Vezi tu, frate, zaci acolo luptandu-te cu frigul pamantului si cu bezna, tanjind dupa o raza de soare, dupa lumina si caldura. Eu, fratitoare, o duc mult mai bine, in timp ce tu te chinui.

Dar, in clipa aceea, o cioara a coborat pe neasteptate din vazduh si a inghitit grauntele ramas la vedere. In schimb, fratele sau de sub brazda incolti peste putin timp si, din micul graunte, iese din pamant un spic frumos si trainic. De-abia acum, lumina si caldura soarelui ii faceau cu adevarat bine. Cu vremea, spicul deveni copt si roada lui multa.

Astfel, speranta si smerenia celui de-al doilea i-au adus adevarata viata, in timp ce mandria l-a costat scump pe primul. Greutatile vietii nu trebuie sa ne sperie si sa ne descurajeze, caci Dumnezeu vede suferinta si credinta noastra si ne va rasplati negresit. Cu speranta si rugaciune, putem trece peste orice obstacol al vietii. Insa cei a caror inima este plina de ei insisi, in care nu mai este loc si pentru Dumnezeu, adica pentru iubire, pentru speranta si incredere, aceia sfarsesc, asemenea primului graunte, in ghearele pasarii negre - diavolul.

"Dumnezeu sta impotriva celor mandri, iar celor smeriti le da har."